

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

คำนึง นกแก้ . " ความสั่งพ่อใจในการพ่างงานของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา ๓. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาษาอุดมรัตน์การศึกษา มัลติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.

ประพัน นันธรรมศาสตร์ . " คุณภาพพ่อใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ในวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาษาอุดมรัตน์การศึกษา มัลติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.

ประหักษ์ นีயกร . " ความสั่งพ่อใจในงานของอาจารย์ในวิทยาลัยครุ ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาษาอุดมรัตน์ แผนกวิชาบริหารการศึกษา มัลติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๒.

ปราดี อารยะราษฎร์ . " ความสั่งพ่อใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนและวิทยาลัยในสังกัดกระทรวงฯ ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาบริหารการศึกษา มัลติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙.

มนต์ บุญเชิก . " ความสั่งพ่อใจในการปฏิบัติงานของรักภานี เพชรฟ้าฯ ศรีกนกมาปะเจ้าจัลัง ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาบริหารการศึกษา มัลติวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๙.

สุวรรณ ศรีพัฒน์ . " เมื่อยังเป็นเด็กความสั่งพ่อใจในการพ่างงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์รัฐ ประเทศไทย ." ๒๕๑๘.

สามัคคีกนก, ดร. รายงานการประเมินผลขอรับงบงานและนบที่ผ่านประ桑งาน. กรุงเทพมหานคร : กรมสัมมนาศึกษา, ๒๕๒๓.

—. " เอกสารการประชุมประจำสถานงานกรมสามัคคีกนก ." กรุงเทพมหานคร : กรมสามัคคีกนก, ๒๕๒๑ (อัคเสีย)

สมพงษ์ เกษมสิน. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไพบูลย์พาณิช, 2513.

สมยศ นวีกุล. การพัฒนาองค์กรและการแข่งขัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ควรคบ, 2521.

แสงจันทร์ ศิลปพิพัฒน์. "สัมพันธ์ภาพระหว่างความเป็นมนุษย์และความต้องการในการทำงานอย่างมาตฐานในโครงพยายามสังกัดกรรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข." วิทยานิพนธ์ปริญญาโททางมนุษย์ศาสตร์ แผนกพยายามสังกัดคณะวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

หมายเหตุ

Alderfer, Clayton P. "An Empirical Test of a New Theory of Human Needs." Organizational Behavior and Human Performance. 4, 1969. Quoted in Milton, Charles R. Human Behavior in Organization. (Three Level Behavior) Englewood Cliffs Prentice-Hall, Inc., 1981.

Applewhite, Phillip B. Organization Behavior. New Jersey : Englewood Cliffs Prentice-Hall, Inc., 1965.

Barnard, Chester I. The Function of the Executive. Massachusetts : Harvard University Press, 1972.

Blum, Milton L., and Naylor, Jane C. Industrial Psychology. New York : Harper and Row Publisher, 1968.

Brayfield, Arthur H., and Rothe', Harold F. "An Index of Job Satisfaction." Journal of Applied Psychology. 35 (October, 1951). Quoted in Price, Jane L. Handbook of Organization Measurement. London : DC. Health and Company, 1972.

Charoong Pasuwan. "Adaptability of the Herzberg Job Satisfaction Model to Vocational Education Personnel in Thailand, Dissertation Abstract. Vol. 3, No. 11, 1973.

Davis, Keith. Behavior At Work : Organizational Behavior. New York : McGraw-Hill Book Company, 1981.

DuBrin, Andrew J. Human Relations a Job Oriented Approach. 2nd ed. Virginia : Prentice-Hall Company, 1982.

French, Wondell. The Personnel Management Process. Boston : Houghton Mifflin Co., 1964.

Chiselli, Edwin E., and Brown, Clarence W. Personnel and Industrial Psychology. New York : McGraw-Hill Book Co., 1965.

Gilmor, Von Haller B., and Others. Industrial Psychology 2nd ed. New York : McGraw - Hill Book Co., 1966.

Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Co., 1973.

Herzberg, F., Mausner, G., and Snydorman, B. The Motivation to Work. New York : Wiley, 1959.

Lawler, Edward E., and Porter, Lyman W. "The Effect of Performance on Job Satisfaction." Industrial Relation. Homewood, III., 1967.

Likert, Rensis. "Motivational Approach to Management." Harvard Bussiness Review. New York : McGraw-Hill Book Co., 1959.

Maslow, Abraham H. Motivation and Personality. New York : Harper and Row, 1954.

Milton, Charles R. Human Behavior in Organization. (Three Level Behavior) Englewood Cliffs, Prentice-Hall Inc., 1981.

Moorhead, Roderick Emmanuel. "An Analysis of Faculty Job Satisfaction in the Public Regional Community Colleges and the State Technical Colleges of Connecticut." Dissertation Abstract. Vol. 40, No. 2, 1979.

Horse, Nancy C. Satisfaction in the White Collar Job. Michigan : University of Michigan Press, 1955.

Pigors, Paul, and Myers, Charles A. Personnel Administration. New York : McGraw-Hill Book Co., 1973.

Robbins, Stephen P. Personnel : The Management of Human Process. New York : Prentice-Hall Inc., 1982.

Sergiovanni, Thomas J. "Factors Which Affect Satisfaction and Dissatisfaction of Teacher." Exploration in Educational Administration. St. Louis: University of Queensland Press, 1973.

Smith, Henry Clay. Psychology of Industrial Behaviors. New York : McGraw-Hill Book Co., 1953.

Sophon Sudsawad. "A Study of Factors Measuring Faculty Job Satisfaction at Selected Universities in Thailand." Dissertation Abstract. Vol. 41., No. 3, 1980.

Strauss, George, and Sayles, Leonard R. Personnel : The Human Problem of Management. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, Inc., 1960.

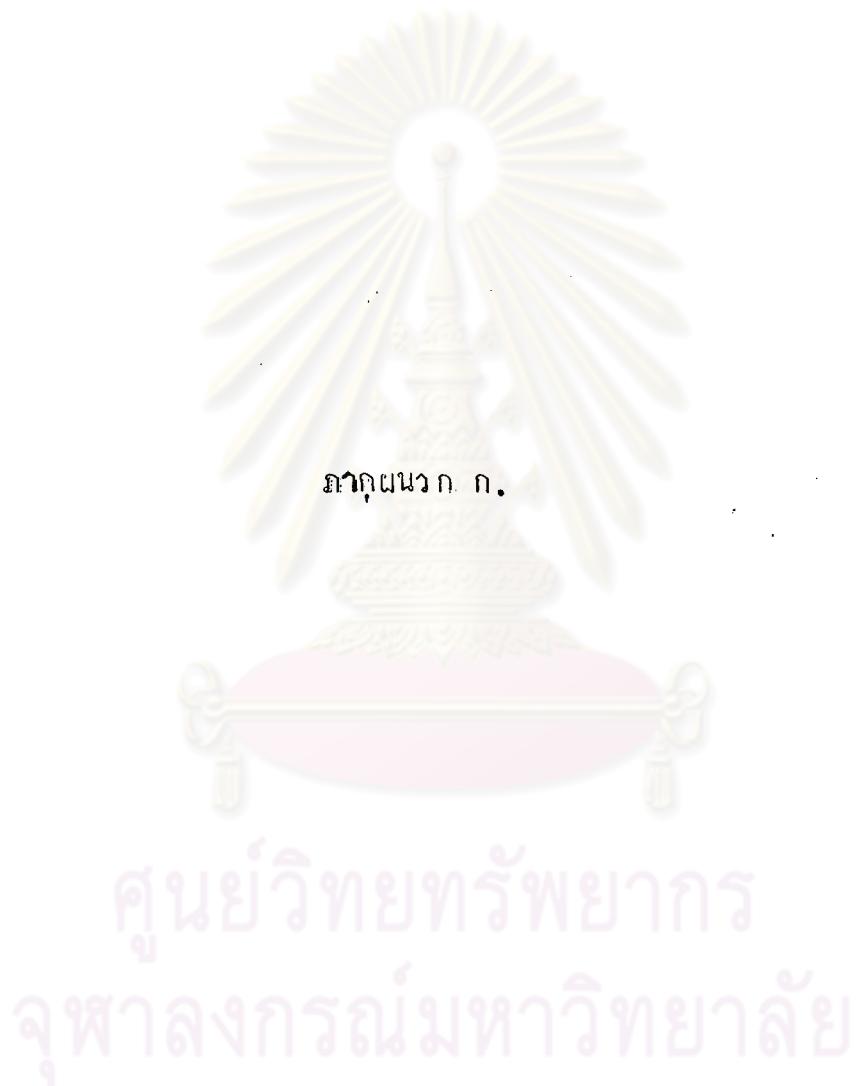
Wickstrom, Rodnoy Arlyn. "An Investigation into Job Satisfaction Among Teachers." Dissertation Abstract. International : University of Oregon, 1971.

Wolman, Benjamin B. Dictionary of Behavior Science. Von Nonstrand : Reinhold Co., 1973.

Vroom, W.H. Work and Motivation. New York : John Wiley and Sons, 1964.

Yoder, Dale, and Others. Handbook of Personnel Management and Labor Relations. New York : McGraw-Hill Book Co., 1958.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพการทำงานของผู้ประสานงานกรมสามัญศึกษา ประกอบด้วยชุดคำถามจำนวน 2 ชุด การตอบค่าถูกของท่านในแบบสอบถามหั้ง 2 ชุด จะไม่กระทบกระเทือนถึงค่าแห่งกางานของท่านแคประดิษฐ์ และจะไม่นำไปเบิกແຍในที่ใดๆ เป็นรายบุคคล นอกจากจะแสดง เป็นส่วนรวม เพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น

ผลของการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในค่าแห่งของผู้ประสานงานกรมสามัญศึกษาโดยตรง การตอบแบบสอบถามไม่มีกำหนดถูกหรือผิด เทරะแต่ละคนย่อมมีแนวความคิดที่แตกต่างกัน จึงควรขอความกรุณาหันมาตอบแบบสอบถามตามความคุ้นเคยรู้สึกและความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่านมากที่สุดเท่าที่จะเป็นได้

แบบสอบถามชุดที่ 1

การตอบแบบสอบถามชุดนี้ ให้หมายเหตุว่า เครื่องหมาย ✓ ลงในมาตราส่วนที่ต้องการทายขอความของแต่ละขอ ในมาตราส่วนจะมีช่องให้เลือกตอบดังนี้

5	4	3	2	1
.....

(0) งานที่ข้าพเจ้าทำในขณะนี้ เป็นส่วนหนึ่งของงาน
อดิเรกสำนักข้าพเจ้า

จากนั้น (๑) ให้หมายเหตุว่า พื้นที่ที่ห้ามทำในช่วงเวลาใดๆ ที่ห้ามทำในช่วงเวลาใดๆ เพียงใด กذا

ห้ามทำในช่วงเวลาใดๆ ที่ห้ามทำในช่วงเวลาใดๆ

	5	4	3	2	1
1. งานที่ขาดเจ้าปัญญาดูในขณะนี้เปลี่ยนเสื่อมลง อดีตมากขึ้น
2. งานที่ขาดเจ้าปัญญาดูมีลักษณะที่น่าสนใจและ ไม่ทำให้ขาดเจ้าเมื่อหนาย
3. ขาดเจ้ารู้สึกการเพื่อนของขาดเจ้าสนใจในงาน ที่รับผิดชอบมากกว่าขาดเจ้า
4. ขาดเจ้าพบว่างานที่ขาดเจ้าปัญญาดูในเป็นที่น่าพอใจ
5. ขาดเจ้าเพลิดเพลินกับการปฏิบัติงานมากกว่ากิจกรรม ใช้เวลาว่าง
6. ขาดเจ้ารู้สึกเมื่อหน้ายังงานที่ปฏิบัติอยู่อยู่ครั้ง
7. ขาดเจ้ารู้สึกฟังพอใจในงานของขาดเจ้ามาก
8. ขาดเจ้าคงบังต้มตุ๋นเอง เพื่อไปปฏิบัติงานแทนทุกครั้ง
9. ขาดเจ้าฟังพอใจในงานที่ขาดเจ้าปัญญาดูจนทุกวันนี้
10. ขาดเจ้ารู้สึกการงานที่ขาดเจ้าปัญญาดูในนาสัมภีร์ ไปกิจกรรมอื่นที่ขาดเจ้าคิดจะทำ
11. ขาดเจ้าไม่ชอบงานของขาดเจ้าเลย
12. ขาดเจ้ารู้สึกมีความสุขกับงานมากกวากิจกรรมอื่นๆ
13. ขาดเจ้ากระตือรือร้นในการปฏิบัติงานแทนทุกวัน
14. การปฏิบัติงานแต่ละวัน ขาดเจ้ารู้สึกเสื่อมลง นั้นไม่เคยสิ้นสุด
15. ขาดเจ้าชอบงานที่ปฏิบัติอย่างมากกว่าที่เพื่อนร่วมงานคนอื่นๆ ด้วย
16. งานที่ขาดเจ้าปัญญาดูไม่น่าสนใจ เลย
17. ขาดเจ้ามีความเพลิดเพลินในการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง
18. ขาดเจ้ารู้สึกผิดหวังที่ได้เลือกงานนี้มา

แบบสอบถามขั้นตอนที่ 2

การตอบแบบสอบถามขั้นตอนที่ 2 ให้หน้า เรียนหมายเลขอ 5, 4, 3, 2 หรือ 1 ที่ครองกับ
ความรู้สึกของท่านมากที่สุดลงในวง เล็บหนาของความแต่ละขอ

5 หมายถึง ท่านเห็นความกับข้อความนี้อย่างยิ่ง

4 หมายถึง ท่านเห็นความกับข้อความนี้

3 หมายถึง ท่านยังไม่แน่ใจจะเห็นความหรือไม่เห็นความกับข้อความนี้

2 หมายถึง ท่านไม่เห็นความกับข้อความนี้

1 หมายถึง ท่านไม่เห็นความกับข้อความนี้เป็นยิ่ง

- (...) 1. ข้าพเจ้าปฏิบัติงานในหน้าที่ได้รับผลสำเร็จตามที่คุณหมาย ๘๑%
- (...) 2. ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจในผลของการปฏิบัติงานที่ผ่านมาของข้าพเจ้า ๗๔%
- (...) 3. บังคับบัญชาพอใจและชอบใช้ผลการปฏิบัติงานช่วยเหลือข้าพเจ้า ๔๐%
- (...) 4. ข้าพเจ้าสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานได้เป็นประจุ ๙๖%
- (...) 5. ผลงานของข้าพเจ้ามีคุณภาพดี เห็นด้วยกับบุคลากรในหน่วยงาน ๑๗%
- (...) 6. บังคับบัญชาเชื่อในความสามารถของข้าพเจ้าและโภมานะยังงานที่สำคัญให้ทำ ๑๓%
- (...) 7. ผู้ร่วมงานภักดีของค้าปลีกฯ จากข้าพเจ้าทั้งทางด้านการทำงานและส่วนตัว ๑๒%
- (...) 8. ข้าพเจ้ามีภาระให้รับภาระงานเบียดจากผู้ร่วมงานและบังคับบัญชา ๑๐%
- (...) 9. ใน การประชุม ความกิจ เที่ยวของข้าพเจ้ามีภาระ เห็นด้วยกับภาระและนำไปปฏิบัติ ๑๐%
- (...) 10. เป็นมีปัญหาในการปฏิบัติงานในส่วนงาน ข้าพเจ้าไม่สามารถในการช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ด้วยทักษะ ๑๐%
- (...) 11. งานในหน้าที่ของข้าพเจ้ามีลักษณะท่าทางและจะใช้ให้มากที่สุด ๗๗%
- (...) 12. งานในหน้าที่ของข้าพเจ้าเป็นโอกาสให้ได้ใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์อย่างเต็มที่ ๘๘%
- (...) 13. งานในหน้าที่ของข้าพเจ้าเป็นโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ๗๕%
- (...) 14. ข้าพเจ้ารู้สึกมีอิสระในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของข้าพเจ้า ๘๖%

สำเนาทางศึกษาดิการจังหวัดน่าน

๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖

เรื่อง ขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

เรียน เพื่อนบบประมาณงานกรมสามัญศึกษาท่าน

ข้าพเจ้า นายวีโรวน์ สารรัตน์ นิสิตปริญญาโทภาควิชารัฐศาสตร์
การศึกษา มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แต่งหนานี้บบประมาณงานกรมสามัญ
ศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๑ ขณะนี้กำลังทำการวิจัยเรื่อง "ปัจจัย
ที่ทำให้เกิดภาระพื้น地道ในการทำงานของบบประมาณงานกรมสามัญศึกษา" ผลที่ได้
จากการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อคำแนะนำและแนวทางการบริหารงาน
ให้กับความต้องการท่าน โปรดตอบแบบสอบถามด้านล่าง ๒ ข้อตามที่สั่งมาพร้อมนี้

การตอบแบบสอบถามด้วยสภาพความเป็นจริงและความบริสุทธิ์ใจ
ของท่านที่ บุวิจัยจะเก็บข้อมูลของแต่ละท่านไว้เป็นงานลับ และนำเสนอผล เป็นส่วน
รวมมีรายบุคคลหรือเฉพาะแห่ง จึงไม่กระทบกระเทือนก่อคำแนะนำที่ของท่าน
แต่ละรายการใด และบุวิจัยขอขอบคุณมาล่วงหน้า ณ โอกาสนี้ทุกly.

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีโรวน์ สารรัตน์)

ศูนย์วิชาชีพอาชีวศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ແບບສອນດາມ

" ບັຈົຍທີ່ທໍາໃຫ້ເກີດຄວາມຝຶງພອໃຈໃນການທໍາງານຂອງຜູ້ປະສານງານກຽມສານໄມ້ເກີຍ "

ศຸນຍົວິຖຍທັພຍາກ
ຈຸພາລັງກຣນໍມຫາວິທຍາລ້ຽ

- (...) 15. งานในหน้าที่ของช่างเจ้าชายพ่อที่จะปฏิบัติให้เกิดผลคือ กําหนดมาตรฐาน
({}) 16. ช่างเจ้าชายนักศึกษาที่ได้รับมอบหมายสำหรับตามกำหนดเวลาและค่าตอบแทน
({}) 17. ช่างเจ้าในครอบครองคำตัดสินใจ เกี่ยวกับความมุ่งมั่นของกิจกรรมและการทำงานที่ช่างเจ้ามั่นใจว่า
({}) 18. ช่างเจ้าชอบมีส่วนร่วมในการจัดการและงานพิเศษที่มีขึ้นในหน่วยงาน
({}) 19. บังคับบัญชาอย่างมายิ่งให้ช่างเจ้ารับผิดชอบงานที่สำคัญอย่างสมดุล
({}) 20. ช่างเจ้าสามารถปฏิบัติงานสำคัญให้สำเร็จตามกำหนดเวลาทุกรั้ง
({}) 21. ช่างเจ้าได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานนานาชนิด
({}) 22. ช่างเจ้าได้รับมอบหมายงานที่ยากและซับซ้อนมากขึ้น
({}) 23. การเลื่อนระดับตำแหน่งในหน้าที่การงานของช่างเจ้าเป็นไปอย่างคล่องแคล่ว
({}) 24. บังคับบัญชาของช่างเจ้าให้ความสนับสนุน เกี่ยวกับภาระหน้าที่อาชีพเสมอ
({}) 25. ช่างเจ้าสื่อสารความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานที่ทำอยู่เพื่อสมควร
({}) 26. ช่างเจ้าเข้าใจว่าตำแหน่งงานที่ช่างเจ้าปฏิบัติอยู่ให้โอกาสในการศึกษาทดลองใหม่ๆ
({}) 27. งานในตำแหน่งที่ช่างเจ้าปฏิบัติส่งเสริมให้ได้มีโอกาสสรับการอบรมหรือคุณ
({}) 28. ช่างเจ้าเห็นว่างานที่ช่างเจ้าปฏิบัติก่อให้เกิดความรู้ความสามารถในการที่จะ
ปฏิบัติงานอันที่ถูกกว่าในอนาคต
({}) 29. ตำแหน่งหน้าที่ของช่างเจ้ามีโอกาสได้รับการสนับสนุนให้ก้าวข้ามตำแหน่งผู้
บริหารอันใหญ่ไปสู่ตำแหน่ง
({}) 30. งานที่ช่างเจ้าปฏิบัติช่วยให้ช่างเจ้าสามารถโอนหรือย้ายไปสู่การปฏิบัติหน้าที่อื่น
ที่ส่งกว่าไปคล่องแคล่วขึ้น
({}) 31. ช่างเจ้ามีความเครียดน้อยลงเมื่อบังคับบัญชาคนบังคับบัญชาอย่างรวดเร็ว
({}) 32. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นในหน่วยงาน บังคับบัญชาและช่างเจ้ามีความปรึกษาแก้ไข
({}) 33. บังคับบัญชาจะให้ความช่วยเหลือช่างเจ้าทั้งทางด้านการงานและส่วนตัว
({}) 34. ช่างเจ้าได้มีโอกาสพูดประชุมสัมมนาและแสดงความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่
การงานเป็นประจำ
({}) 35. บังคับบัญชาให้ความเป็นกันเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นและขอเสนอแนะค่างๆ
จากช่างเจ้า

- (...) 36. เพื่อนร่วมงานให้ความช่วยเหลือและร่วมปฏิบัติ งานกับข้าพเจ้าโดยไม่เห็นแก่ความเห็นอย่างใด
- (...) 37. ข้าพเจ้าได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กับเพื่อนร่วมงานอย่างเป็นกันเอง เป็นประจำ
- (...) 38. เมื่อมีการประชุมปรึกษาหารือเพื่อร่วมกันปฏิบัติงาน เพื่อนร่วมงานจะร่วมการประชุมโดยรวมเพื่อbring กันอยู่เสมอ
- (...) 39. เพื่อนร่วมงานจะแสดงความยินดีเมื่อข้าพเจ้ามีภารกิจงานประสบความสำเร็จหรือได้รับกudos เช่น
- (...) 40. เมื่อข้าพเจ้ามีเหตุเกี่ยวกับการทำงานทางด้านการวางแผนและที่ปรึกษา เพื่อนร่วมงานมักจะแสดงความเห็นอกเห็นใจหรือให้ความช่วยเหลือ
- (...) 41. หน่วยงานอื่นคิดก่อประสานงานกับข้าพเจ้าอยู่เสมอ
- (...) 42. สังคมภายนอกมีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของงานในตำแหน่งที่ข้าพเจ้าปฏิบัติ เป็นอย่างดี
- (...) 43. ผู้นำติดต่อราชการมักจะมาติดต่อที่ข้าพเจ้าอยู่ เสมอ
- (...) 44. ข้าพเจ้ามักได้รับเกียรติเช่นเดียวกับผู้ทรงคุณวุฒิระดับกลางๆ ของวงการ วิชาชีพครุ
- (...) 45. เป็นที่ยอมรับกันว่าข้าพเจ้าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่ง และหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่
- (...) 46. บุรุษที่มีภูมิใจในความสามารถในการปฏิบัติงานแก่ข้าพเจ้า
- (...) 47. เมื่อข้าพเจ้าปฏิบัติงานผิดพลาด บุรุษที่มีภูมิใจในความสามารถนี้จะชี้แจงให้ข้าพเจ้าทราบถึงข้อผิดพลาดนั้นไป
- (...) 48. บุรุษที่มีภูมิใจในความสามารถของข้าพเจ้า เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปฏิบัติงาน
- (...) 49. เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขได้ บุรุษที่มีภูมิใจในความสามารถนี้จะช่วยเหลือข้าพเจ้าให้ทุกเรื่องที่น่าไปปรึกษา

- (...) 50. ผู้มีคันบัญชาของข้าพเจ้ามีความสามารถในการชี้แจงให้ในสิ่งที่มีคันบัญชาทำงานอย่างไรบ้าง
- (...) 51. สำนักงานมีการจัดแผนผังและลงลายการ์ณบัญชีที่ชัดเจน
- (...) 52. สำนักงานได้กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของงานในคำแนะนำฯ ไว้อย่างชัดเจน
- (...) 53. ข้าพเจ้าสึกเสื่อมไปที่จะปฏิบัติงานตามนโยบายและระเบียบคงที่สำนักงานฯ ให้ก่อหนี้ชั่วคราว
- (...) 54. การกระจายและมอบหมายงานให้บุคลากรในสำนักงานเป็นไปอย่างสมอภิบาลและเหมาะสม
- (...) 55. ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมงานได้รับการชี้แจงให้เข้าใจวัตถุประสงค์และนโยบายในการปฏิบัติงานของสำนักงาน
- (...) 56. ข้าพเจ้าได้รับความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานในสำนักงาน
- (...) 57. สภาพของห้องทำงานที่ข้าพเจ้าปฏิบัติอยู่ส่งเสริมบรรดาศักดิ์ในการทำงานได้ดี
- (...) 58. เครื่องมือและอุปกรณ์ในสำนักงานมีจำนวนเพียงพอและสะอาดคือการนำมารักษาอย่างดี
- (...) 59. ผู้มีคันบัญชาได้จัดให้มีการปรับปรุงสภาพเวล孔อย่างดีในการทำงานให้เหมาะสมอย่างเสมอ
- (...) 60. สำนักงานได้จัดให้มีระบบการเก็บเอกสาร คู่มือ ฯ เป็นการค่อนข้างเป็นระบบครอบคลุมหลากหลายเช่น
- (...) 61. ผู้มีคันบัญชาให้ความคุ้มครองและรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของข้าพเจ้า
- (...) 62. งานที่ข้าพเจ้าปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ตรงกับความต้องการและความสามารถของข้าพเจ้า
- (...) 63. เมื่อเกิดภัยทางจากการทำงาน ข้าพเจ้าจะได้รับการพิจารณาความเป็นธรรม
- (...) 64. ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายงานอย่างเหมาะสมและยุติธรรม
- (...) 65. ข้าพเจ้ามีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่
- (...) 66. ข้าพเจ้ามีความพอดีกับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ในปัจจุบันนี้ เมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะการทำงานที่ทำ

- (...) 67. ความช่วยเหลือหรือสวัสดิการค้างๆที่ข้าพเจ้าได้รับอยู่ในขณะนี้เพียงพอและ
เหมาะสมดีแล้ว
- (...) 68. ข้าพเจ้าไม่มีปัญหาใดๆจากการพิจารณา เลื่อน เงินเดือนในแต่ละปี
- (...) 69. เงินเดือนและรายได้อื่นๆที่ข้าพเจ้าได้รับจากทางราชการทำให้ข้าพเจ้าเกิด
ความมั่นใจในการวางแผนในสังคม
- (...) 70. การพิจารณารายได้ เดือน เป็นกรณีพิเศษในส่วนหนึ่งของข้าพเจ้ามีความถูก
ต้องและยุติธรรมดี
- (...) 71. ฐานะความเป็นอยู่ของข้าพเจ้าในปัจจุบันไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานใน
ตำแหน่งนี้โดยย่างไร
- (...) 72. การปฏิบัติงานในตำแหน่งนี้ ข้าพเจ้าได้รับการสนับสนุนจากทางครอบครัวดี
- (...) 73. ข้าพเจ้าสามารถทุมเทහน เมือง เพื่องาน ได้อย่างเต็มที่
- (...) 74. สถานะของข้าพเจ้าในครอบครัวไม่เป็นอุปสรรคต่อการ ไปศึกษาเรียนรู้ การท่องเที่ยว
- (...) 75. ที่พักของข้าพเจ้าไม่เป็นอุปสรรคต่อการ เดินทาง ไปทำงานให้ทันความเวลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณ¹ (Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณ เป็น เทคนิควิธีที่ขยายจากแนวความคิดเดิมของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามกับการพยากรณ์ค่าของตัวแปรทั้งกล่าวจากสมการทดสอบที่ได้ การทดสอบพหุคุณศึกษาถึงบทบาทหรืออิทธิพลและขนาดของอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มากกว่า 1 ตัว แม่ริชื่อไปที่มีต่อตัวแปรตาม โดยใช้วิธีการนี้叫做ลักษณะสัมพันธ์ (Correlation) และการทดสอบ (regression) หน้าที่ประการสำคัญของการทดสอบพหุคุณก็คือ การช่วย "อธิบาย" ความแปรปรวนหรือการกระจายของตัวแปรตาม โดยประเมินจากการรู้ความแปรปรวนของตัวแปรอิสระ

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณ เพื่อผู้ดำเนินงานคำน้ำหนัก (Beta weight) หรือสัมประสิทธิ์การทดสอบ (regression coefficient) ของตัวแปรอิสระแต่ละตัว ตลอดจนค่าคงที่ เนพาระของสมการ (beta zero หรือ intercept) เพื่อให้ผลที่คำนวนได้จากสมการทดสอบ $Y = a + b_1x_1 + b_2x_2 + \dots + b_kx_k$ เป็นค่าพยากรณ์ที่มีค่ากำลังสองของความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์อยู่ที่สุด จากความรู้ค่าตัวแปรอิสระ $x_1, x_2, x_3, \dots, x_k$ ในกรณีที่มีตัวแปรอิสระ n ตัว แล้ว เราจึงสามารถคำนวณหรือหาค่าของตัวแปรตาม (Y) ได้

ลักษณะของการวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณ

1. ตัวแปรสำหรับการวิเคราะห์ คือใช้ตัวแปรอิสระจำนวนหนึ่งจากตัวแปรที่สอง การศึกษาห้องทดลอง และเป็นข้อมูลที่มีลักษณะต่อเนื่อง (Continuous data) หรือเป็นข้อมูลที่จัดเรียงลำดับ (ranked data) หรือเป็นข้อมูลที่จัดเป็นหมวดหมู่เป็นพาก (categorical data)

2. ข้อตกลง เมื่องานของการวิเคราะห์ทดสอบพหุคุณ มีหลัก-principle ที่จะต้องพิจารณาประกอบกันลงมือทำการวิเคราะห์คือ

ก) การวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุคูณในทุกดักเบนจะสมมุติว่า คะแนนของคัวแปรตาม (Y) มีการแจกแจงเป็นไกงปกติในแต่ละค่าของคัวแปรอิสระ (X) ขอสมมุตินี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติเช่น (F)

ข) คะแนนคัวแปรตาม (Y) ที่ได้มีความแปรปรวน (variance) เท่ากันในทุกๆค่าของคัวแปรอิสระ (X) กล่าวคือค่า Y ณ X ใด ถือว่าเป็นคัวแปรที่สุ่มมาจากประชากรปกติ โดยที่ทุกๆประชากรมีการกระจายร่วมกันอยู่คือ $\sigma^2_{Y,X}$

ค) ความผิดพลาดแท้ดั้งค่า (error terms) ที่ได้จากการคำนวณในสมการทดสอบ เป็นค่าที่ได้จากการสุ่ม (random) และมีการแจกแจงเป็นไกงปกติ ขอสมมุตินี้ใช้ประกอบในการคาดคะเนทางสถิติ (statistical estimation)

3. ศูนย์ส่วนเบี่ยงของสมการทดสอบเส้นตรง มีค่าใดบ้าง

ก) ค่าเฉลี่ยของคัวแปรอิสระ (\bar{X}) และค่าเฉลี่ยของคัวแปรตาม (\bar{Y}) จะอยู่บนเส้นทดสอบ

ข) ผลรวมของผลค้าง (deviation) ระหว่างจุดที่สังเกตไว้กับค่าเฉลี่ยของประชากรมีค่าเป็นศูนย์

ค) ผลรวมของกำลังสองของผลต่างระหว่างจุดที่สังเกตไว้กับค่าเฉลี่ยมีค่าคงคลุม

4. ข้อดีของการวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุคูณ

ก) มีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดและสอดคล้องกับตัวถูกประสงค์ทางวิทยาศาสตร์ นั่นคือ การอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ในการวิจัยต่ำกว่ามาก ความพยายามอย่างน้อยที่สุดคือมุ่งที่จะอธิบายเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์อันใดอันหนึ่งที่เกิดขึ้น แม้ว่าปรากฏการณ์นั้นจะมีลักษณะเป็นกันหรือสับสนเพียงใดก็ตาม ถังนั้น การวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุคูณແຕ็ที่เก็บข้อมูลกับคัวแปรตามเพียงคัวแปรเดียว ก็สอดคล้องกับวิธีการทางวิทยาศาสตร์

ข) สามารถที่จะใช้ได้กับคัวแปรอิสระที่บ่งบอกหรือมีร่องรอย เนื่องจาก วิเคราะห์ในผลในทุกๆสถานการณ์ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance) จะทำได้และให้ผลมากกว่า ไม่ว่าคัวแปรอิสระจะมีลักษณะหรือมาตราการวัด

(scale) อย่างไรก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิเคราะห์ทดลองพหุคุณ เป็นวิธีที่ค่อนข้างสูญเสียข้อมูลที่ไม่ใช่ผลจากการทดลอง (Non-experimental data)

ค) การวิเคราะห์ทดลองพหุคุณใช้วิธีการทางสถิติหลายวิธีในการพิจารณาแปลความหมายของข้อมูล เช่นวัดความสัมพันธ์ (correlation) ทั้งหลายที่เกิดขึ้นในข้อมูลระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ค่า R^2 ใช้ในการคาดคะเนอัตราส่วนของความแปรปรวนในตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลมาจากการรассмотрение R^2 ของการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ เอฟ (F) ช่วยให้ศึกษาความแตกต่างในค่าของ R^2 หรือลักษณะความมีนัยสำคัญของการเพิ่มความรู้ในการกระจายของตัวแปรตาม แล้วเป็นผลมาจากการน่าตัวแปรอิสระบางตัว เพิ่มในสมการทดลอง เป็นตน

5. จุดอ่อนของวิเคราะห์ทดลองพหุคุณ

ก) ผู้เขียนแนะนำให้ใช้โดยนั่งตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ต้องการศึกษาให้คุ้มค่ากว่า วิเคราะห์ทดลองพหุคุณโดยไม่ใช้การเลือกตัวแปรอิสระเหล่านั้น เสียก่อน ซึ่งควรจะพิจารณาในด้วยหลักการทดลองวิธีการวิเคราะห์ทดลองพหุคุณที่มีประสิทธิภาพก่อน

ข) ความไม่เที่ยงของค่าสัมประสิทธิ์การทดลอง เมื่อนำตัวแปรอิสระเข้าไปในสมการทดลอง หรือเอามาจากสมการทดลอง ซึ่งความไม่เที่ยงนี้ เป็นมาจากการของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็ก และตัวแปรอิสระที่ไม่ได้รับการคัดเลือก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบ เพิ่มตัว แปร เป็นชั้นๆ

(Stepwise Multiple Regression Analysis)

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ แบบ เพิ่มตัว แปร เป็นชั้นๆ เป็นวิธีการ เลือกสรรตัวแปรอิสระหรือกลุ่มตัวแปรอิสระสำหรับการพยากรณ์ตัวแปรตาม ซึ่ง เป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายกว่าวิธีการอื่น วิธีการนี้ปะหนัยตัวแปรที่สำคัญที่สุดแห่งงาน เวลา ในการคำนวณและเลือกตัวแปร เพราะให้ผลการ เลือกในรูปของสมการถดถอยแบบ เสนอคร่าวที่บ่งสมการ เดียว

การวิเคราะห์เริ่มจากที่ไม่มีตัวแปรอิสระใดอยู่ในสมการถดถอยโดย ตัวแปรอิสระตัวแรกที่จะ เจ้าสูญสมการถดถอยจะคง เป็นตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม สูงสุด ส่วนตัวแปรอิสระที่จะ เจ้าสูญการตัวต่อไป ตัดสินใจจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน (Partial Correlation) ของตัวแปรอิสระที่เหลือ ขณะที่ตัวแปรอิสระแต่ละตัว เข้าไปในสมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะเพิ่มขึ้น จนกระทั่งค่าที่เพิ่มขึ้นนี้เพิ่มอย่างไม่มีเส้นทาง จึงสิ้นสุดสมการถดถอย

การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณ เพื่อตัดเลือกตัวแปรอิสระ เจ้าสูญสมการถดถอยแบบ เพิ่มตัว แปร เป็นชั้นๆ มีขั้นตอนการดังนี้

- หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ เพียบร้อน ระหว่างตัวแปรอิสระทุกตัว กับตัวแปรตาม เพื่อกัดเลือกตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด เข้าสูญสมการถดถอยเป็นตัวแรก ซึ่งมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - (\sum x)(\sum y)}{\sqrt{(N\sum x^2 - (\sum x)^2)(N\sum y^2 - (\sum y)^2)}}$$

r_{xy} = สูตรเพิ่มตัวแปรที่สหสัมพันธ์ของช่วงของตัวแปรที่นิยม

x = ค่าคะแนนของตัวแปรตัวที่หันไป

y = ค่าคะแนนของตัวแปรตัวที่หันออก

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร

- Σx = ผลรวมของคะแนนค่าวิเคราะห์ที่หนึ่ง
 Σy = ผลรวมของคะแนนค่าวิเคราะห์ที่สอง
 Σxy = ผลรวมของผลคูณ x และ y
 Σx^2 = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนค่าวิเคราะห์ที่หนึ่ง
 Σy^2 = ผลรวมของกำลังสองของคะแนนค่าวิเคราะห์ที่สอง

2. คำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน (Partial Correlation)

ของค่าวิเคราะห์ที่เหลือ ซึ่งไม่ได้เข้าไปในสมการถอดถอนกับค่าวิเคราะห์ที่มีค่าสหสัมพันธ์ บางส่วนลงสุดจะเป็นค่าวิเคราะห์ที่ไม่ใช่เชิงส่วน การสูตรการคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วนมีดังนี้³

$$r_{12.34...n} = \frac{r_{12.34...n} \cdot r_{1n.24...} \cdot r_{2n.34...}}{\sqrt{1-r_{1n.24...}^2} \sqrt{1-r_{2n.34...}^2}}$$

$r_{12.34...n}$ = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางส่วน

1 = ค่าวิเคราะห์ที่หนึ่ง

2 = ค่าวิเคราะห์ที่สอง

3 = ค่าวิเคราะห์ที่สาม

4 = ค่าวิเคราะห์ที่สี่

n = จำนวนค่าวิเคราะห์ที่สหสัมพันธ์กัน

3. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างค่าวิเคราะห์ที่สี่ กับค่าวิเคราะห์ที่หนึ่ง ที่เข้าส่วนการ 4

$$R_{y.1.2...k} = \sqrt{\sum_{i=1}^k b_i^{s_i} \cdot r_{iy}}$$

$R_{y.1.2...k}$ = สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ

b_i = สัมประสิทธิ์การถอดถอน

s_i = จำนวนบันทึกของค่าวิเคราะห์ที่สี่

$$s_y = \text{ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม}$$

$$r_{iy} = \text{ตัวสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม}$$

4. ทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่ ด้วยวิธีการทดสอบสถิติกาเอฟส่วนรวม (Overall F-Test) เพื่อจะพิจารณาถูกต้องว่าตัวแปรอิสระนั้นมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างเช่นไรทางสถิติ โดยใช้สูตร ⁵

$$F = \frac{(R^2_{y.1.2...k})/(n-k-1)}{(1-R^2_{y.1.2...k})/(k)}$$

หรือ

$$F = \frac{\frac{ss_{reg}}{k}}{\frac{ss_{res}}{n-k-1}}$$

$$df_1 = k, \quad df_2 = n-k-1$$

เมื่อ

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

k = จำนวนตัวแปรอิสระ

$R^2_{y.1.2...k}$ กำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกคู่

ss_{reg} ผลรวมกำลังสองของส่วนซึ่งตอบวิทยาได้ เป็นสิ่งที่อยู่ในสมการถดถอย

ss_{res} ผลรวมกำลังสองของส่วนที่เหลือซึ่งไม่ได้อยู่ในสมการ

5. ก้าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คูณที่ไม่มีนัยสำคัญ จึงนำไปสร้างสัมภาษณ์โดย
หรือสมการพยากรณ์ เพื่อใช้ร่วมกับแปรตามกังนี้

$$Y_j = \alpha + b_1 X_1 + b_2 X_2 + \dots + b_k X_k \quad (j = 1, \dots, k)$$

α	แทน Y intercept	โดยคำนวณจาก
α	$= \bar{y} - \sum_{i=1}^k b_i \bar{x}_i$	

เมื่อ

\bar{y} = ค่าเฉลี่ยของตัวแปรตาม

\bar{x} = ค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระ

b = สัมประสิทธิ์การถดถอย

6. ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอย (R^2) ของตัวแปรอิสระ²
แต่ละตัวที่เข้ามาในสมการถดถอย เพื่อพิจารณาว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่เข้ามานั้นมีนัยสำคัญ
หรือไม่ กันนี้

ตัวแปรแรก $F = \frac{r^2}{(1-R^2)_{y.12,\dots,k}/(n-k-1)}$

ตัวแปรที่สอง $F = \frac{r^2}{(1-R^2)_{y.(2.1)} / (n-k-1)}$

ตัวแปรตัวที่สาม $F = \frac{r^2}{(1-R^2)_{y.(3.12)} / (n-k-1)}$

ตัวแปรตัวที่四ไปถูก忽略

หรือทดสอบความมีนัยสำคัญของสมมุติการทดสอบโดยใช้ค่าการเปลี่ยนแปลงของรากสี่เหลี่ยมของค่าสมบูรณาจักรสีทึศสน์สมพันพหุคูณที่เพิ่มขึ้น (R^2 Change) แทนค่า $r^2_y(1, 12, \dots, k)$ ที่ได้ เพราะค่าเท่ากัน โดยการทดสอบนี้ยังสามารถเพิ่มความแปรปรวนอันเป็นผลมาจากการเพิ่มตัวแปรอิสระตัวที่ n ในสมการทดสอบที่มีตัวแปรอิสระอย่างเดียว n ตัว แต่อาจทำได้โดยการคำนวณอัตราส่วน

$$F_{1, n-k-1} = \frac{(R_n^2 - R_m^2) / 1}{(1-R_n^2) / (n-k-1)}$$

เมื่อ

- R_n^2 = สมบูรณาจักรสีทึศสน์สมการที่มีตัวแปร n ตัว
- R_m^2 = สมบูรณาจักรสีทึศสน์สมการที่มีตัวแปร m ตัว
- n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
- k = จำนวนตัวแปรอิสระ

ผลค่างของ R_n^2 และ R_m^2 คือ อัตราส่วนของความแปรปรวนที่เพิ่มขึ้นโดยการนำตัวแปรอิสระที่ n เข้าสู่สมการ ณ จุดที่ทำการตรวจสอบโดยใช้สถิติเวฟลัง กล่าว即ทำกับตัวแปรอิสระทุกตัวที่รับการพิจารณาคัดเลือกเข้าสู่สมการในทุกๆ หนึ่งตอน ตัวแปรใดที่ให้ค่าการทดสอบคำนวณมากที่สุดจะถูกจำกัดออกจากสมการ ซึ่งตัวคัดเลือกตัวแปร เข้าสู่สมการ และการทดสอบตัวแปรนั้นจะสิ้นสุดลง เมื่อไม่มีตัวแปรใดไกรน์การพิจารณาเข้าสู่สมการ

เอกสารอ้างอิง

¹ บำรุง จันพานิช, การวิเคราะห์ทดสอบพหุคูณ. กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2519. (อัลฟ์เนา)

² J.P. Guilford and Benjamin Fruchter, Fundamental Statistics in Psychology and Education 5th ed. (New York : McGraw-Hill Book Co., 1973), p. 85.

³ Henry E. Garrett, Statistics in Psychology and Education 5th ed. (Bombay : Vakit, Feffer and Simonds Private, 1966). p. 441.

⁴ Robert G.D. Stell and James H. Torries, Principles and Procedures of Statistics (New York : McGraw-Hill Book Company, Inc., 1960) p. 286.

⁵ H. Nie Norman and Others, Statistical Package For the Social Science, p. 335.

⁶ Norman and Others, Statistical Package For the Social Science, p. 236.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

นายวีระจน์ สารรักษ์ เดือนที่ ๖ พุทธกานย ๒๕๐๕ จังหวัดน่าน วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตร์มัธยม (ศึกษาศาสตร์) สาขาวิชากิจการสอนวิชาภาษาไทยทางประเพณี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๑๘ และ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต ค.ม. (บริหารการศึกษา) ภาควิชาบริหารการศึกษา มังคลาภิทัยบุรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาชีพ ๑ ระดับ ๔ โรงเรียนสครีฟรีนัน ตำแหน่งที่ปรึกษาผู้ประสานงานกรุณาเมืองศึกษาประจำจังหวัดน่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย